மன் ஏதோடர்; தேடிய புடியின் இன்ப அடைத்துக் கொள்வது போல ஏதோ அடைத்து வைத்து * ஏடும் மண்புழுச் சிக்கத்தில் கம்பைக் கொடுத்து போல கடகட வென்று வாரிக் கொட்டான் *

சிவமயமணிய கிவம்: என்ன பிரபஞ்சம்! என்ன அடிவு! என்ன சாவண்யம்! சிங்கென்ன வேந்துமையான் அடுகை அடுகை! வாத்தியாத்தின் சாவண்யமே சாவண்யம்! ஆற்றுமையென்பது உள்ளடங்கி யாரேனும் அறைந் மையப்படுத்தி வேந்துமை என்பதுதான் வெளிக்கிளம்பி பிரகாசிக்கிறது. கிய்யாயத்தினே ஜீவராசிகளின் ஆத்மமான வேந்துமையான் அழுந்து கிடக்கின்றன. மனிதர்க்கே ஒருவர் மகம் போல் மன்னனொருவர் மகம் கிடை. ஒருவர் நடையைப் போல் மன்னனொருவர் நடையுண்டு. ஒருவர் சாவணம் போல் இன்னொருவர் சாவணம் கிடை. மனிதன் ஒரேவாதமான ஆனேர்தியங்கள். பெற்றிருக்கிறதும் அவ்வாத்தியங்களின் போக்கெல்லாம் ஒன்றை களும் வெவ்வேறுகத்தான் இருக்கின்றன. உலகத்தி ஆதாரமாயுள்ளது வேந்துமையே கிய்யாயமு ஏன்று என்று ஏற்பட்டுவிட்டதோ அப்பொழுதே வேந்துமையும் ஏற்படும் என்பது நிச்சயம் * தனிமத்திலிடத்தில் அமைமானம் உள்ளவனாயுள் உலகத்திலேயுள்ள சுகவஸ்துக்களிடத்தும் அமமானம் ஏற்படத்தான் செய்யும். இந்த அமமானம் நீங்க வேண்டுமானால் மனிதன் தன்வயமாக்கியாக முயலும் ஆக வேண்டும் * எப்பொழுது எங்கே சுதந்தரம் நிலைக்கப்படுகின்றதோ அங்கே நிலைக்கப்பட யெற்றிக்கப்படுகின்றதோ அங்கே மன்னிர் **

நாபோது கிலக்கியம்: இடுந்தகளின் உள்ளத்தில் இதாகவத்தைப் புகுத்தவன கிய; தோகத்தின் மேற்கச் சூழ்வன கிள. * மகவும் கஷ்டமயான ஆனை பலைத்தவர்களை எல்லாம் ஆனை பலைத்தவர்கள் என்று கொள்ளுவதுண்டு * பல ஏடுகளை ஒருங்கே தூக்கித் தூக்கும் ஆற்றலுக்கு ஏமபலம் என்று கூறுவதுண்டு * கல்லாத பேர்களை நல்லவர்கள். அதிகமாக படிக்கப்படிக்க மனிதனுக்கு வாதத்திலும் தர்க்கத்திலும் புத்தி போகிறது. எதனாலிரை எப்படியாவது வாயை அடக்கி அவன் மௌனத்தில் தான் சிந்தோஷப்பட வேண்டும் என்று யெண்ணுகிறான் * அந்த நாள் இந்த நாள் என்று தோயாதவன ஒவ்வொரு நாளும் அந்திய காலமே * ஊதுவார்கள் நினைவுக்கு அறுதி. பகலும் இரவும் மாறி மாறி என்ற கால்பந்துக்கு அடையாள நாள். நிலைவல்லவ் வானத்தில் அன்னமும் மேகமன்னும் கிட்ட அடிபண்ணுவது நம் நாட்டவர் வழக்கம். * தன் நிலத்திலே மனிதர் மலையும் கடலும் தன் மனையாகவே வாசமும் புசுவான் பாதும் அவனுடைய மனைவியாகும் மனத்திலும் நிம்மதி யொன்றுண்டாகின்றன * மலர்களைத் தேனின் இனத்தும் புகழும் தாய் போல அவனுக்கு அவன் நிலத்துமாக உபதரித்தான். * தடைகள் வரவர மனிதனின் யாற்றல் பெருகிறது; விரிவு வளர்படுகிறது * பலர் ஒன்று சேர்ந்து அநுபவக்கலை ஒரு தனிப்பட்டதிற்கு வள அறைகிறது * மறுக்கத் தெரியும்படி அவமானம் அடைவது மனிதர்கள் யொருக்கத்தாவது நிலத்தில். *

மணிகியன் உரிமை: கிய்யாயப் புண்கள் தோடுன் அரியவை. வாழட்டும்! யான் பெற்ற தோன்றி நாட்டும் வளைகட்டும். ஒருதி புதுச் ஏழ்புனல் போல் வழியட்டும்! என் உடம்பு புதிதாகட்டும்! மானம் ஒருதி ஊறட்டும்! * தோதுண்டு, வயலான் கிளை மடிவு கேட்டு அணைபுகு தோடி பலையிரார், கிழங்கிண்டு, பொதும்பரின் புதுவுடுக்கங் கேட்ட கிளவுகு தோ மறவர் போதுந் துகிகண்ணை புடையரல்லர் * கடலன்னதாரையும் மலையன்னயாரையும் உடைய நாயகனும், பணகவன் நாட்டகத்துப் ஏன்று பொருதல் கூடாது; மைலயோடும் மறந்த மன்னனின் யாரையும் வென்றும் வலையோரானவர் * கல்லாதவர்களை அரதன் காவலுக்கேற்றுக்கவர்கள் எனக்கருதியே தோடுனும் கிவனை வைத்திருக்கின்றான் * எதிர்மனை யாரண்டு கூபுன் உடன்யாதர்ன் போல கிவ்வாவென் அறியாரையாரண்டு ஒருவருக்கு தூரறிவை பிறப்பிக்கலம் * கிண்ணுயிர்க்கு எமன் நீங்களே * கிக்கம் யாரையும் கேட்கக் கொண்டா உண்டாகும். மனதுக்கு பிறந்தவன் எதையும் பாராது கிவ்வேண்டும் * நீவாடி விதியாள்; வாதி வாடி நீ கிக்கின்றாய் * முரட்டு வழியாக ஏற்பட்ட தெருப்புண்ணையும், புறப்புண்ணைக்கருதி, நோய்மையுடைய என் யாக்கை கீழ்க, என் தூயன் மகனே என்று, தாமே உயர் கிழ்ட மான வேந்தன் தோர் செய்தவர் அன்றோ! * பகைவர் ஆற்றுக யறுத்து அவர் மனையையும் கிகையுங் கொள்ளையிடுதல்லது, அவனாயே கொல்ல நினையார் * யான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாக் கொடி ஏழ் தோடு நாட்டிலே * தீவினையானது மானமெடையவர்க்கவும், தம்மொர் கொடுக்கும் நல்லவர்க்கவுந் தீரை ஏழ்தன்றோம் * பித்தனுக்கு ஒரு தூது கிய்யானுக்கு கிள்ளை ஏறும் பெயன் போல * மலை என்ற ஏர் கிறயது. அதனும் பொன் பரப்பினும் பொருத்திலும் பொது *